

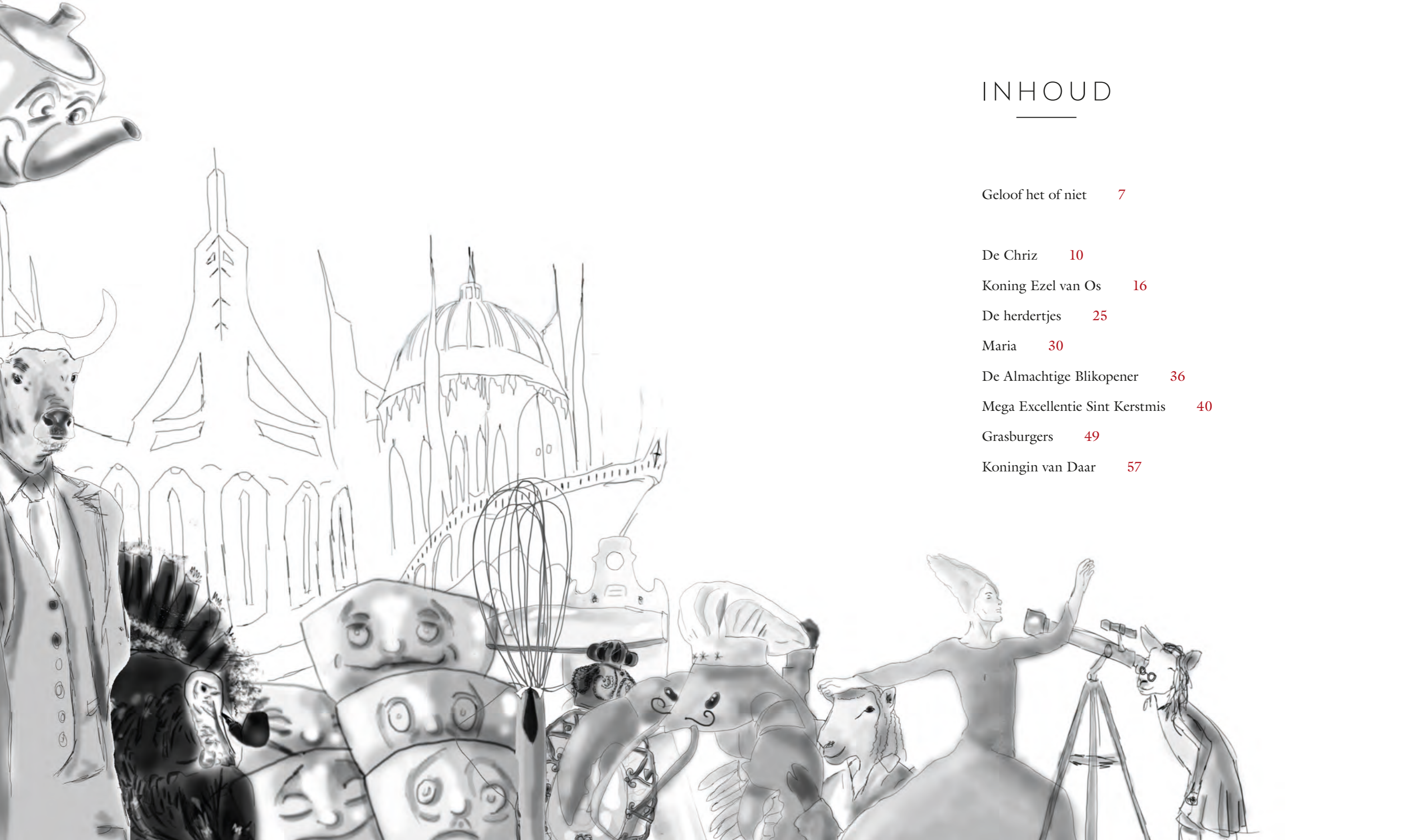
DE EZEL VAN OS

Mark Boode
Jasper de Bruijn

Mark Boode & Jasper de Bruijn

DE EZEL VAN OS

INHOUD

Geloof het of niet 7

De Chriz 10

Koning Ezel van Os 16

De herdertjes 25

Maria 30

De Almachtige Blikopener 36

Mega Excellentie Sint Kerstmis 40

Grasburgers 49

Koningin van Daar 57

KONING EZEL VAN OS

‘Raak me niet aan!’ Alisia krabbelde achteruit maar haar handen zakten weg in een vieze laag stro. Naast haar lag Blikopener die nu net zo groot was als zij. Voor haar stonden een os en een ezel. Die kende ze van het kerststalletje thuis. Maar deze os droeg een stropdas en de ezel pronkte met een koningsmantel en een kroon. Dat was natuurlijk niet echt, maar omdat de echte dingen er niet meer waren, wist Alisia niet zeker wat wel echt was en wat niet. Ezel nam zijn kroon af en boog diep voorover.

‘Koning Ezel,’ zei hij vriendelijk. ‘De Ezel van Os.’

‘Aangenaam kennis te maken,’ zei Os.

‘Os is mijn rechterpoot,’ zei Koning Ezel plechtig. ‘Lang leve Os!’

Alisia wist niet wat ze moest zeggen.

‘U draagt kleren,’ zei ze toen maar.

‘Natuurlijk,’ sprak Ezel deftig. ‘Je denkt toch niet dat ik in m’n nakie ga lopen?’

Alisia hoopte dat haar vader nu heel hard haha zou roepen en dat alles een grap was. Maar haar neus kriebelde van het stro en door de kier van een zware houten deur zag ze geen tuinen met kerstlampjes maar besneeuwde heuvels.

‘Waar ben ik?’

‘Hier,’ zei Os met een zware ossenstem.

‘En waar is hier?’

Os en Ezel keken elkaar aan en dachten eindeloos lang na.

‘Niet daar,’ zei Os ten slotte en hij wees met zijn voorpoten twee verschillende kanten op. Alisia werd ongeduldig.

‘En wat is daar?’

‘Van alles, zeggen ze. Maar daar komen we nooit.’

‘Luister.’ Alisia kreeg het koud. ‘Ik wil naar huis.’

‘Dat kan niet,’ zei Blikopener. ‘Er is geen weg terug. Alleen een weg vooruit. De Chriz is de enige die ons de weg naar huis kan wijzen.’

Ook dat nog. Alisia wilde dat ze nooit was meegegaan. Hoe had ze zo stom kunnen zijn om te luisteren naar een garde en een blikopener. Alleen omdat ze wilde schaatsen!

‘U bent niet van hier?’ vroeg Koning Ezel.

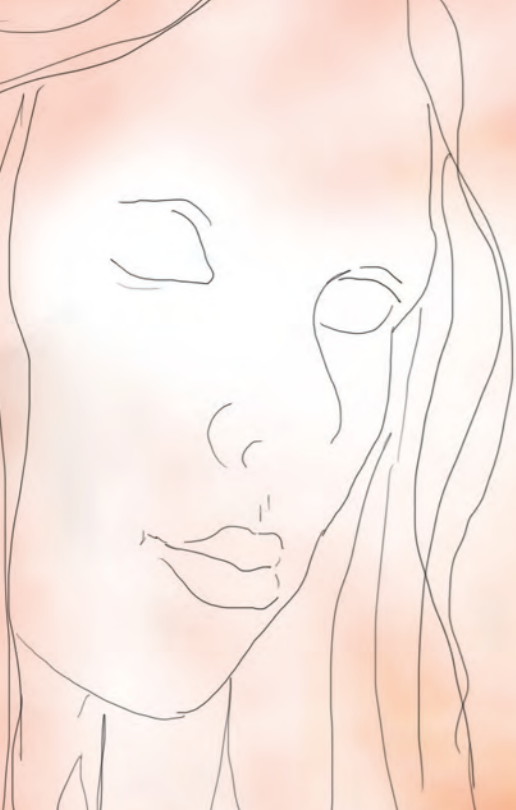
‘Nee. Nee.’ Blikopener zwaaide met zijn stalen armen twee kanten op naar heel ver weg. ‘Wij zijn van daar.’

Alisia moest toegeven dat zijn stalen poten er indrukwekkend uit zagen nu ze opeens zo groot waren. Ze ging dicht bij hem staan.

‘Heeft u iets tegen kerst?’ vroeg Os.

‘Integendeel, nee!’ sprak Blikopener. ‘Kerst

heeft iets tegen mij. Ik kom pas uit de la als de kalkoen is mislukt.'

'Kalkoen?' Koning Ezel verslikte zich.

'We eten nooit kalkoen,' klaagde Alisia. 'Ik weet niet eens hoe het smaakt. Mijn ouders eten geen vlees.'

Toen pas zag ze dat er onder de dikke laag stro tientallen, misschien wel honderden

kalkoenen verstopt zaten. En ze bedacht dat ze beter even niets kon zeggen.

'We zoeken de Chriz,' zei Blikopener.

Os knikte ernstig en Koning Ezel knikte ernstig mee.

'Dit is het land van de Chriz. Elk jaar wordt hier het kerstkind geboren. De elfen zingen en samen met de Chriz vervullen zij wensen

van mensen over de hele wereld. Maar dit jaar...' Os pauzeerde even. 'We weten niet wat er aan de hand is. De Boze Fee jaagt op kalkoenen. Maria is te laat. Ze zeggen dat de Chriz overspannen is.'

'Ik móét hem wat vragen,' zei Alisia.

'Natuurlijk moet je hem wat vragen.' Een ijzige windvlaag blies de deur van de stal met een harde knal open. 'Wie niet?'

Er stapte een vrouw naar binnen. Ze droeg een donkerblauwe glitterjurk, een kroon van ijs en zo veel make-up dat je niet kon zien hoe oud ze was. Alle kalkoenen kropen weg in het stro.

'De... De Boze Fee,' bibberde Koning Ezel.

'Ik kan jullie brengen,' zei de vrouw.

'Luister niet naar haar,' waarschuwde Os. 'De Chriz moet je zoeken.'

Alisia keek naar de vrouw in de blauwe glitterjurk.

De vrouw glimlachte.

'Ik kan je brengen, als jij mij je sneeuwstolpje geeft.'

'Dit?' Alisia trok het stolpje uit haar zak. 'Dit is speelgoed. U mag het wel heb...'

'Nee!' waarschuwde Os. 'Het is gemaakt door de elfen.'

'Bemoei je met je eigen zaken, opgeblazen hamburger!'

De Boze Fee sprong naar voren en graaide naar het stolpje. Op dat moment bevroren haar armen. In de donkere stal werd het opeens licht. Dat was gek, want buiten werd

het al langzaam donker. Het licht kwam van een engel. Alisia kende de engel. Ze hing bij haar thuis aan een krom spijkertje in het dak van de kerststal.

‘Gabriëla... De Kerstengel!’

Koning Ezel bloosde. Toen boog hij zo ver voorover dat zijn hele kop in het stro verdween.

De Kerstengel klapte het haakje in haar nek naar beneden en ving de ster die met haar meereisde.

‘Geef het op,’ zei de Kerstengel tegen de vrouw in de blauwe glitterjurk. ‘Cadeautjes van de elfen kun je niet afpakken. En als het wel lukt, verliezen ze hun kracht.’

‘Ik wed dat zij morgen het stolpje aan mij geeft,’ snauwde de Boze Fee. ‘Het meisje en die lelijke blikkender zullen me smeken om ze naar de Chriz te brengen.’

‘Ik smEEK niemand!’ De stalen poten van Blikopener gloeiden. Het kroontje van de Boze Fee smolt en haar bevroren armen

werden slap als water. De Boze Fee haalde haar neus op.

‘U stinkt naar smeerolie en doperwtjes.’

Os briepte en boog zijn hoofd zodat zijn horens naar voren staken. Nu pas zag Alisia hoe enorm Os was. Zijn hoofd was wel vier keer zo groot als dat van de Boze Fee en zijn schouders leken breder dan de deur. De Boze Fee deed een stapje naar achter.

‘Geef dit meisje het cadeau,’ zei Os plechtig.

‘Het cadeau?’ stamelde Ezel.

Os knikte.

Ezel tilde zijn kroon op. Onder de kroon, in een zacht bedje van ezelhaar, lag een zilveren flesje aan een dunne zilveren ketting. Koning Ezel hing het Alisia om haar nek.

Alisia draaide het flesje open. Het rook naar zeepsop. Aan het dopje zat een stokje met een zilveren ringetje. Een bellenblaas? Alisia vormde haar lippen tot een rondje en ademde zachtjes uit.

‘Wat zie je?’ vroeg Os.

‘Een bel,’ zei Alisia.

Een zeepbel met ontelbare tinten blauw en paars en wit danste door de lucht. Ze kon haar ogen er niet van afhouden.

‘In de bel!’ riep Os ongeduldig.

De zeepbel knapte. Alisia blies snel een nieuwe en keek. In de bel zag ze haar vader, uitgerust, vrolijk, met schaatsen in zijn hand. Ook deze bel knapte voor ze uitgekeken was. De volgende was totaal anders.

‘Ik zie een paleis,’ zei Alisia. ‘Een wit paleis dat...’

‘Het paleis van de Chriz!’ riep de Boze Fee. Ze dook naar de bel maar die vloog omhoog zodat ze er net niet bij kon. Nog een keer en nog een keer sprong de Boze Fee naar de bel. Maar die zweefde door de open deur naar buiten en klom hoger en hoger terwijl de Boze Fee bozer en bozer de bel achterna rende.

Os ademde diep in, zoals operasterren dat doen, en hij zong met een warme stem.

*Sta je voor een hindernis
en loopt alles even mis
Dit cadeautje leert je dat
een droom niet af te pakken is*

Alisia klapte.

‘Hoe kan ik u bedanken?’

‘Zoek de Chriz,’ zei Os. ‘Daar.’

Alisia knikte, al had ze geen flauw idee waar ze daar moest zoeken. Alle kalkoenen in de stal wezen een andere kant op.

‘Ezel gaat met jullie mee,’ zei Os. ‘Hij is niet dapper, wel trouw.’

‘Lang leve Os!’ riep Koning Ezel. ‘Ik zal u niet teleurstellen.’

‘Neem de ster mee,’ zei de Kerstengel. Ze fluisterde iets en gooide de ster in de lucht waar ze rustig bleef hangen. ‘Ze zal jullie bijlichten zolang het donker is.’

Ezel bloosde weer, maar dit keer dook hij niet weg in het stro. Hij trok de staldeur open en snoof de buitenlucht op.

‘Na u,’ zei hij beleefd tegen Alisia. ‘Waarheen wilt u?’

Blikopener en Alisia stapten de sneeuw in.

‘Daar naartoe?’ Onzeker wees Alisia twee kanten op.

‘Briljant,’ zei Koning Ezel. ‘Briljant.’

DE HERDERTJES

‘Stil!’ zei Koning Ezel opeens.

Alisia hoorde bellen rinkelen.

‘Schapen,’ zei ze.

‘Herders,’ bibberde Ezel.

‘De herders in de velden!’ Alisia sprong op om het beter te kunnen zien.

‘Ssst!’ Ezel trok Alisia naar beneden en verstopte zich achter de grootste struik die hij kon vinden, ook al was de struik nog altijd kleiner dan Ezel zelf. ‘Herders schelden en schoppen en laten ezels hun tassen dragen.’

Alisia en Blikopener verstopten zich achter Ezel. En Kerstster blies een wolkje in de lucht waarachter zij zich kon verschuilen. Alisia gluurde naar de kudde. De schapen liepen rechtop. Ze hadden lange krullen en droegen oorbellen. De herders daarentegen kropen over de grond en hadden grote

koperen bellen om hun nek.

‘Idioten,’ blaatte het grootste schaap.

‘Zomaar een ster achterna lopen. Hoe zou de wereld eruit zien als wij achter alle sterren aan kropen? Dan is er geen kudde meer bij elkaar.’

‘Het was de kerstster,’ brabbelde een van de herders. Hij had een kruik bier in zijn hand en was dronken.

‘Het wás de kerstster.’ Een klein schaap wurmde zich uit de kudde naar voren. Het schaapje had geen oorbellen in zoals de andere schapen. Ze sjuowde een sterrenkijker mee en een hemelkaart.

‘Je moet slapen, Bebe,’ zei het grote schaap.

‘Ik kan niet slapen,’ zei het schaapje. ‘Ik heb honger en mijn krullen zijn zwaar van de sneeuw. Ik ga de stal zoeken.’

‘Geen sprake van,’ zei het grote schaap.

‘Het is nacht. Er zijn rovers, vossen en wilde honden. De Chriz stuurt een engel. Die zal ons voorzingen waar het kerstkind geboren is.’ Bebe zei geen boe of beh meer.

Alisia kon niet langer stil zitten. De herdertjes die bezopen over de grond kropen, Koning Ezel bibberend achter een braamstruik en dat magere schaapje...

Ze stond op.

‘Kan ik misschien helpen?’

De schapen schrokken. Besluiteloos keken ze naar het grote schaap. Dat trok een vies gezicht.

‘U ruikt naar doperwtjes en smeerolie.’

‘Dat ben ik.’ Blikopener sprong op en liep weg van het grijze hoopje dat Ezel was.

‘En naar stro,’ zei het grote schaap.

Toen ging Koning Ezel ook staan. Dat duurde even want hij trapte drie keer op zijn lange koningsmantel.

‘Koning Ezel,’ zei hij. ‘De Ezel van Os. We hebben elkaar eerder ontmoet.’ Ezel boog diep en lang. Zo lang, dat Alisia zich afvroeg of hij nog wel overeind zou komen. Dat deed hij. Maar hij bibberde zo hevig dat de kroon van zijn hoofd gleed. Het grote schaap snoof neerbuigend.

‘De ezel uit de stal? En dit jaar noemt u zichzelf koning?’

De herders grinnikten.

‘Ja, mevrouw,’ zei Koning Ezel.

‘En woont u nu ook in een paleis om te laten zien hoe rijk en machtig u bent?’

‘Nee, mevrouw.’ Ezel bibberde nog steeds.

‘Hij heeft zijn stal achtergelaten om mij te kunnen helpen,’ zei Alisia snel. ‘Jullie zouden voor hem moeten buigen in plaats van andersom.’

‘Hoe kan een dier dat nog banger is dan een herder zichzelf een kroon op zetten?’ zei het

grote schaap tegen de kudde.

‘Daar wordt aan gewerkt,’ sprak Blikopener. Hij gaf Ezel een harde schop onder zijn billen. ‘Je bent een koning, dus gedraag je als een koning.’

En soms is zoiets kleins genoeg om heel veel te veranderen. Koning Ezel ging rechtop staan, zo rechtop als koningen staan.

‘Waarom buigt u voor ons?’ vroeg het grote schaap aan Ezel.

‘Ik buig voor u zoals een hoge boom buigt voor de wind,’ zei Ezel. ‘Hoe dieper een boom kan buigen, hoe hoger hij kan groeien. Ondertussen laat hij de wind zijn zaden verspreiden. Zo werken de boom en de wind samen.’

Het grote schaap glimlachte en maakte een diepe buiging.

‘Aangenaam u te mogen ontvangen.’

‘Dus,’ zei Alisia, die alle beleefdheden nu wel

zo'n beetje zat was. 'Jullie wachten op een engel die niet komt.'
'Wij wachten elk jaar op de engel,' antwoordde het grote schaap, 'en dat zal altijd zo blijven. Wij zijn geen helden. Wij zorgen voor elkaar.' Alisia dacht aan thuis. Mama en papa zouden vast bezorgd zijn.
'Wij zijn op zoek naar de Chriz,' zei ze. Het grote schaap draaide haar hoofd naar de uitgeputte kudde en dacht diep na.
'Bebe,' zei ze uiteindelijk. 'Geef dit meisje het cadeau.'
'Het cadeau?' Bebe was in de war. 'Zoiets heb ik nog nooit gedaan!'
'Jij doet meer dingen die een schaap nog nooit gedaan heeft.' Het grote schaap trok een pakje uit haar tas en fluisterde lief.
'Go for it!'
Bebe begon zachtjes te zingen.

*Lijkt jouw weiland een woestijn
en de rimboe zoet en fijn
Dit cadeau leert jou aan vrienden
en jezelf trouw te zijn*

Bebe gaf Alisia een klein zilveren doosje. Hierin zaten drie zilveren toverballen.
'Niet bijten,' zei het grote schaap. 'Sabbelen. Zolang de toverbal op je tong ligt, heb je geen honger.'
'Dank u wel,' zei Alisia. 'Als we iets voor jullie kunnen doen...'
'Vraag de Chriz om een engel te sturen. Wij

hebben iemand nodig die ons de weg wijst.'
'We gaan ons best doen,' beloofde Alisia. Blikopener knikte plechtig. Koning Ezel drukte een poot tegen zijn hart.
'Kom dames,' zei het grote schaap tegen de kudde. 'Bedtijd. Een goede nachtrust houdt de melk vet en de krullen glanzend.'
Bebe draaide haar kop van Alisia naar de kudde en weer terug naar Alisia.
'Mag ik met jullie mee?' fluisterde Bebe. 'Ik word gek van dat kuddegedrag.'
Het grote schaap keek om en knipoogde.
'Go for it, Bebe.'
'Ik zal goed voor haar zorgen,' zei Alisia. 'Ik beloof het.'
'We gaan de Chriz op z'n staart trappen,' riep Koning Ezel.

